

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: F.B. van Velzen

Titel: Een schipbreukeling bij kalme zee

Druk: 1

152 blz.

Bijzonderheden: Oorspronkelijk werk, 152 blz., gecart. Prijs f2.75. Inhoud: Willem is de zoon, die niet leeren kan en later niet oppassen wil. Als hij dan bij een baas gedaan wordt, leert hij wel veel kwaad van makkers op 't werk en op de straat. Hij is thuis in alles de mindere van zijn knappe flinke broer Leo. Ook de mindere in liefde, want Vader en vooral Moeder behandelen hem vaak vreemd. Als W. op kantoor komt, komen de moeilijkheden. Mooie vriendjes, 's avonds uit, bioscoopbezoek en schulden. Hij valt in handen van woekeraars en besteelt z'n vader. Zijn vlucht kan niet baten en voor de rechter hoort hij z'n vonnis: een jaar naar een opvoedingsgesticht. Dan komt het leven op de Kruisberg in al zijn bijzonderheden geschetst. W. verandert. Niet gauw en niet gemakkelijk en als na 10 maanden, zijn ouders hem voor 't eerst opzoeken, vinden ze een geheel veranderde jongen. Als hij, weer twee maanden later, terugkomt, wordt de verloren zoon weer in eere hersteld.

Beoordeeling: Het deel an het verhaal, dat begint met Hfdst. 8 en handelt over het leven van de jongens in het R. opv. gesticht Kruisberg is met zooveel kennis van zaken en voorliefde geteekend, dat het niet anders kan, of de schr. moet dat werk zeer bekend zijn. Met heel veel belangstelling zullen de jonge en oude lezers dit deel doorlezen. Over 't algemeen loopt er een zeer goede lijn door dit boek, 't eerste deel is echter minder geslaagd. De moeder is een vreemde, onbegrijpelijke figuur, en de zich op de voorgrond dringende Leo een onsympathieke broeder. Als het de bedoeling is geweest een Chr. gezin te schetsen is de schrijver te kort geschoten. Het godsdienstig leven van deze familie Muller is zóó oppervlakkig, dat zij de naam van Christen ouders niet dragen kunnen. Doch dan komt het 2e deel met z'n verwonderlijke ervaring, dat er op het Rijksopv. gesticht een zeer Chr. opvoeding wordt gegeven. Dan durft een opv. ambtenaar te spreken over zonden, die als scharlaken zijn en wit kunnen worden. En aan de muren hangen teksten. En voorgelezen wordt o.a. uit: "De God zijner Moeder". Is dit alles realiteit? Aanbevolen. G. Dick.

J.Lens Bibliotheekgids voor Chr. School- en Jeugdbibliotheken, 1930

[Open Gids](#)
